

viger for det første svage Angreb, som uundgaaeligt. Men hvad Plejerskerne angaar, saa have de deres særlige Grunde til ikke at kjæmpe altfor energisk mod deres foresattes Anordninger. For det første hører der til en energisk Kamp gode Kræfter, og dem have Plejerskerne ikke, dertil er deres Arbejde for opslidende; de ere efter endt Dagværk saa trætte, at de højst kunne faa sig en lille lun Passiar; men alvorligt, indgaaende Hovedbrud — — ja, hvilken Hospitalsplejerske vilde kunne tage sig sammen dertil, naar Hviletimen er kommen? En anden Grund for Sygeplejersken til ikke at være for energisk er den, at hun elsker sit Arbejde — — og hun tør ikke udsætte sig for at faa sin Afsked paa Grund af Insubordination, hvis hun protesterer mod dette eller hint. Og hvis hun endelig af en eller anden Aarsag tager sin Afsked eller faar den, saa mener hun, at hun ikke længere er berettiget til at tale med, at hun ikke tør vente, at hendes Ord skal have nogen Vægt. Og naar hun tænker tilbage paa sin Hospitalstid, saa mindes hun ganske vist mange Gjenvordigheder, men Mindet om dem blegner i Tidens Løb; derimod staar det stadig tydeligere for hende, hvormegen Glæde og Velsignelse der var i hendes Arbejde; hendes Hjærte banker af Glæde, naar hun tænker paa de Udtalelser af Taknemmelighed og Hengivenhed, hun har hørt af sine syge, og hun ønsker maaske, at hun aldrig havde forladt dem. Ja, jeg tror fuldt og fast, at for den ugifte Kvinde er Stillingen som Sygeplejerske saa lykkebringende, — at den fortjente at være helt og fuldt tilfredsstillende.

Vilde det nu være saa svært at fjerne de ganske vist ikke ubetydelige Ulæmpen, der gjøre, at Sygepleje staar for mange som en afskrækkende i Stedet for som en tillokkende Livsgjærning? Oprigtig talt, jeg tror det ikke!

Jeg har i sin Tid udarbejdet en Plan til en Sygeplejerskole; den fremkom i Ugeskrift for Læger i Sommeren 1888, og jeg tror, at den med nogle Rettelser vil kunne bruges. Dens Hovedformaal var 1) at skaffe Plejerskerne en omfattende Uddannelse og 2) at skaffe dem Lettelse i Arbejdet ved at give de faste Plejersker flere Elever til Hjælp. At der samtidig med Skolens Oprettelse vil blive sørget for at afhjælpe de Mangler, man nu er opmærksom paa, betragter jeg som en Selvfølge. Omkostningerne derved mener jeg, at man kan komme ud over ved at lade Eleverne betale for sig. De spørger maaske, hvorfra man skulde faa Elever, der vilde betale for sig? Se De da ikke mange betale for Uddannelse til Jordemoder eller Lærerinde? Hvorfor skulde man ikke ville betale for en Uddannelse til Sygeplejerske, naar det vel at mærke var en Uddannelse?